

20 Οκτωβρίου 2016

Εσύ που μεγαλώνεις έναν αυριανό ρατσιστή

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Ρατσισμός. Άσχημο πράγμα.

Κάτι που το μαθαίνεις, δε γεννιέσαι μ' αυτό.

Δεν ξυπνάς ένα ωραίο πρωί και είσαι ρατσιστής. Όλο αυτό το έχει σπείρει κάποιος στην ψυχή σου, από όταν ήσουν παιδί ακόμα. Φρόντιζε πάντα να το τρέφει, ώστε να ριζώσει και να θεριέψει μεγαλώνοντας.

Και αυτός ο κάποιος είναι οι γονείς σου. Από την οικογένεια ξεκινάνε όλα. Εφόδια καλά, εφόδια άσχημα. Όλα από εκεί. Εκεί πλάθονται και τα παιδιά-ρατσιστές.

Ο παιδικός ρατσισμός δεν περιορίζεται σε ένα απλό κορόιδεμα πάνω στο παιχνίδι. Είναι το ίδιο ή και περισσότερο σκληρό με το ρατσισμό των ενηλίκων. Γιατί τα παιδιά μπορεί να σπάσουν κόκαλα και ψυχές με την ειλικρίνειά τους.

Η διαφορετικότητα κάνει ενδιαφέρουσα την ύπαρξή μας.

Υπάρχουν παιδιά ψηλά, κοντά, αδύνατα ή χοντρά. Άλλα πού το δέρμα τους είναι μαύρο ή έχουν σχιστά μάτια. Κάποια άλλα είναι αλλήθωρα ή ψευδά. Μερικά απ' αυτά έχουν μεγαλώσει σε οικογένειες με ένα γονιό, με δύο μαμάδες ή μπαμπάδες, σε οικογένειες βιολογικά ξένες.

Ακόμα, υπάρχουν και εκείνα που έχουν κάποια αναπηρία κινητική ή νοητική εκ γενετής ή την απέκτησαν στην πορεία.

Και πολλά, πολλά ακόμη. Όλα διαφορετικά και όλα τόσο όμορφα. Γιατί η διαφορετικότητα είναι όμορφη.

Δυστυχώς όμως, οι γονείς ως υπερπροστάτες και μέγιστοι παντογνώστες, φροντίζετε τα παιδιά σας να μη «μολυνθούν» απ' αυτή τη διαφορετικότητα.

Τους μαθαίνετε από πολύ νωρίς, να συναναστρέφονται μόνο μ' αυτούς, που ανήκουν στα «σωστώς» κείμενα της ελληνικής κοινωνίας. Δηλαδή, με παιδάκια όμορφα, έτοιμα για διαφήμιση, από καλή οικογένεια, με αρεστή κοινωνική θέση. Και φυσικά, χωρίς κάποιο «νοσηρό» ελάττωμα, που μπορεί να παρασύρει και το δικό σας παιδί.

«Θα κάνεις παρέα με το Γιωργάκη, που οι γονείς του είναι δικηγόροι, είστε μαζί στα αγγλικά και πάτε και οι δύο στο κολυμβητήριο και στο τένις. Μη μάθω ότι παίζεις με τον καινούριο, που ήρθε απ' τη Βουλγαρία και απ' ότι είδα, φοράει κάτι κουρέλια για ρούχα». Ίσως τραβηγμένο. Σίγουρα τραγικό. Δυστυχώς, συμβαίνει.

Αφήστε τα παιδιά να ανακαλύψουν τη διαφορετικότητα!

Δε θα πάθουν τίποτα αν δεχτούν στην παρέα τους τον κοντούλη Νικόλα. Και ας μη

φτάνει να βάλει καλάθι. Τη χοντρούλα Ελένη και ας μην τρέχει τόσο γρήγορα. Το Χρήστο, που έχει μόνο μαμά. Γιατί τα παιδιά δεν ενδιαφέρονται να μάθουν τι έγινε με το μπαμπά του Χρήστου.

Εσείς οι γονείς είστε εκείνοι που καίγεστε να μάθετε, για να κουτσομπολεύετε.

Αφήστε τα να παίξουν με το παιδάκι που ήρθε με τους γονείς του, για μια καλύτερη ζωή, απ' την Αλβανία, την Αφρική, την Τουρκία. Είναι ίδιο με τα υπόλοιπα. Αναπνέει τον ίδιο αέρα, βλέπει τον ίδιο κόσμο. Έχει την ίδια ανάγκη για παιχνίδια και φίλους. Ανατομικά δε διαφέρει σε τίποτα από τα παιδιά του σχολείου.

Αν όμως, είναι λιγάκι πιο αργό στις κινήσεις ή στη σκέψη από τα άλλα παιδιά, δε βλέπω το πρόβλημα. Ίσως, ένα τέτοιο παιδί έχει να προσφέρει πολλά στο δικό σου, που θεωρείς «τέλειο». Γιατί αυτό το παιδί έχει μια ψυχή γεμάτη δύναμη και διψάει για ζωή και αγάπη.

Όταν παιδιά, όπως τα παραπάνω, απορρίπτονται από τα παιχνίδια και τις παρέες, πληγώνονται για όλη τους τη ζωή. Είναι έγκλημα να καταστρέφεται η παιδικότητά τους, επειδή κάποιοι γονείς, όντας οι ίδιοι ρατσιστές, επέλεξαν να κάνουν και τα παιδιά τους ρατσιστές πάσης φύσης.

Γι' αυτό την επόμενη φορά που θα καταδικάσεις τη διαφορετικότητα, μιλώντας άσχημα για τον αλλοδαπό, τον ομοφυλόφιλο, το χοντρό ή τον ανάπηρο, ρίξε πρώτα μια ματιά τριγύρω σου. Να λείπει το παιδί σου. Να μη σ' ακούσει. Ποτέ!

Το να γεμίζεις σκουπίδια την ψυχή σου, είναι δικαίωμα και επιλογή σου. Δεν έχεις όμως, καμία δικαιοδοσία στην ψυχή του παιδιού σου.

Η μόνη σου υποχρέωση είναι να γεμίζεις την ψυχή του αγάπη. Πρώτα για τον εαυτό του και μετά για όλους τους ανθρώπους, όσο και αν διαφέρουν από το ίδιο.

Αν μεγαλώνοντας, δεχτεί ή απορρίψει τη διαφορετικότητα, θα είναι δική του συνειδητή επιλογή.

Γράφει η [Μαρία Αγγελακοπούλου](#)

Πηγή: themamagers.gr